

Pamati un galvenie argumenti

Apelācijas sūdzības iesniedzēja izvirza divus apelācijas pamatus par Vispārējās tiesas 2014. gada 25. novembrī pasludināto spriedumu, katrā no šiem pamatiem ir ietverti vairāki juridiski argumenti:

- ar pirmo apelācijas pamatu apelācijas sūdzības iesniedzēja apgalvo, ka Vispārējā tiesa ir pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā pārsūdzētā sprieduma 93.–149. punktā, noraidot apelācijas sūdzības iesniedzējas prasījumu par visu materiālo zaudējumu atlīdzināšanu, lai gan Vispārējā tiesa ir atzinusi un piekritusi tam, ka apelācijas sūdzības iesniedzēja patiešām ir cietusi materiālus zaudējumus Savienības prettiesiskas rīcības dēļ; tā pamatojas uz šādiem argumentiem:
 - spriedumā nav piespriesta nekāda kompensācija par Savienības un tās ierēdņu radītajiem zaudējumiem, tādējādi pārkāpjot LESD 340. panta 2. punktu un ES Pamattiesību hartas 41. panta 3. punktu, kuros abos ir ietverts “pilnīgas atlīdzības” princips;
 - turklāt nepiespiežot atlīdzināt nekādus materiālos zaudējumus, kuru pastāvēšana ir atzīta, spriedumā ir pārkāpti samērīguma un taisnīga novērtējuma principi un ir pārkāpts tiesiskums;
 - spriedumā turklāt ir pieļauts pārkāpums tiesību normu piemērošanā ar acīmredzamiem faktiem un pierādījumiem sagrozījumiem un tajā pilnībā noraidītie apelācijas sūdzības iesniedzējas zaudējumi balstās uz kļūdainu, nelogisku un pretrunīgu argumentāciju;
- ar otro apelācijas pamatu apelācijas sūdzības iesniedzēja apgalvo, ka Vispārējā tiesa ir pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā pārsūdzētā sprieduma 92 un 149. punktā, uzskatot ka kompensācija EUR 50 000 apmērā būtu pienācīgs atlīdzinājums. Vispārējā tiesa tādējādi nav ievērojusi savu pienākumu norādīt pamatojumu, tā ir pārkāpusi samērīguma principu un principu par kompensācijas izmaksu par zaudējumiem un izmaksām, kuri ir faktiski radušies, kas ir novedis pie patvaļīga un prettiesiska atrisinājuma.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2015. gada 6. februārī iesniedza *Cour de cassation* (Francija) – *Sélina Affum* (uzvārds pēc laulībām – *Amissah*)/*Préfet du Pas de Calais, Procureur général de la Cour d’appel de Douai*

(Lieta C-47/15)

(2015/C 118/24)

Tiesvedības valoda – franču

Iesniedzējtiesa

Cour de cassation

Pamatlietas puses

Prasītāja: *Sélina Affum* (uzvārds pēc laulībām – *Amissah*)

Atbildētāji: *Préfet du Pas de Calais, Procureur général de la Cour d’appel de Douai*

Prejudiciālie jautājumi:

- 1) Vai Direktīvas 2008/115/EK ⁽¹⁾ 3. panta 2. punkts ir interpretējams tādējādi, ka trešās valsts valstspiederīgais dalībvalstī uzturas nelikumīgi un tādēļ saskaņā ar šīs direktīvas 2. panta 1. punktu attiecībā uz viņu ir piemērojama šī direktīva, ja šis ārvalstnieks ir vienkāršā tranzīta situācijā kā pasažieris autobusā, kurš, iebraucot no citas Šengenas zonā ietilpstošas dalībvalsts, pārvietojas pa šīs dalībvalsts teritoriju un dodas uz citu dalībvalsti?

- 2) Vai šīs direktīvas 6. panta 3. punkts ir interpretējams tādējādi, ka pēdējā minētā nav pret tādu valsts tiesisko regulējumu, saskaņā ar kuru trešās valsts valstspiederīgais par nelikumīgu ieceļošanu tiek sodīts ar brīvības atņemšanas sodu, lai gan attiecīgais ārvalstnieks var tikt uzņemts atpakaļ citā dalībvalstī, piemērojot ar pēdējo minēto pirms direktīvas spēkā stāšanās noslēgto nolīgumu vai vienošanos?
- 3) Atkarībā no tā, kāda atbilde tiks sniegta uz iepriekšējo jautājumu, vai šī direktīva ir interpretējama tādējādi, ka tā nav pret tādu valsts tiesisko regulējumu, saskaņā ar kuru trešās valsts valstspiederīgais par nelikumīgu ieceļošanu tiek sodīts ar brīvības atņemšanas sodu atbilstoši tiem pašiem nosacījumiem, kādi ir paredzēti Eiropas Savienības Tiesas 2011. gada 6. decembra spriedumā lietā C-329/11 ⁽²⁾ *Achughbabian* par nelikumīgu uzturēšanos un kuri izriet gan no tā, ka ārvalstniekam iepriekš nav piemēroti direktīvas 8. pantā paredzētie piespiedu līdzekļi, gan arī no viņa aizturēšanas ilguma?

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2008. gada 16. decembra Direktīva 2008/115/EK par kopīgiem standartiem un procedūrām dalībvalstīs attiecībā uz to trešo valstu valstspiederīgo atgriešanu, kas dalībvalstī uzturas nelikumīgi (OV L 348, 98. lpp.).

⁽²⁾ EU:C:2011:807

Apelācijas sūdzība, ko par Vispārējās tiesas (sestā palāta) 2014. gada 25. novembra rīkojumu apvienotajās lietās T-426/10 un T-575/10 un lietā T-440/12 *Moreda-Riviere Trefilerías/Komisija* 2015. gada 6. februārī iesniedza *Moreda-Riviere Trefilerías, S.A.*

(Lieta C-53/15 P)

(2015/C 118/25)

Tiesvedības valoda – spāņu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: Moreda-Riviere Trefilerías, S.A. (pārstāvji – F. González Díaz un A. Tresandi Blanco, advokāti)

Otra lietas dalībiece: Eiropas Komisija

Apelācijas sūdzības iesniedzējas prasījumi:

- saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 263. pantu atcelt Vispārējās tiesas 2014. gada 25. novembra rīkojumu apvienotajās lietās T-426/10 un T-575/10 un lietā T-440/12 *Moreda-Riviere Trefilerías/Komisija*;
- piespriest Eiropas Komisijai atlīdzināt gan šajā tiesvedībā, gan Vispārējā tiesā notikušajā tiesvedībā radušos tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Savas apelācijas sūdzības pamatojumam apelācijas sūdzības iesniedzēja izklāsta vienu vienīgu pamatu.

Apelācijas sūdzības iesniedzēja apgalvo, ka Vispārējā tiesa esot pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā, vērtējama *Moreda-Riviere Trefilerías, S.A.* interesi celt prasību gan saistībā ar lietā T-575/10 celto prasību atcelt Komisijas 2010. gada 30. septembra Lēmumu par grozījumu izdarīšanu Komisijas 2010. gada 30. jūnija Lēmumā C(2010) 4387 (*final*) par Līguma par Eiropas Savienības darbību 101. panta un EEZ līguma 53. panta piemērošanas procedūru (Lieta COMP/38.344 – priekšspriegojuma tērauds), gan saistībā ar lietā T-426/10 izklāstīto prasības pamatu un prasījumu pielāgošanu jautājumā par Komisijas 2010. gada 30. septembra Lēmumu par grozījumu izdarīšanu Komisijas 2010. gada 30. jūnija Lēmumā C(2010) 4387 (*final*) par Līguma par Eiropas Savienības darbību 101. panta un EEZ līguma 53. panta piemērošanas procedūru (Lieta COMP/38.344 – priekšspriegojuma tērauds).